

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Bvrdegalen. Archiepisc. sancti Eparchij & Nantolien. Abbatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tendentes, rationabiles dispositiones Capituli vestri communi iudicio celebratas, pro eo solo quòd præsentes non fuerint, attentaverint impugnare, vel contradictionem objecerint, cum talia tractabuntur, objectionem eorum vel appellationem, si quam interposuerint, necesse non habeatis admittere, vel eis terrarum vestrarum Præposituras committere, quas Balias vulgariter appellatis, qui noluerint in personis propriis ministrare. Datum Romæ &c. VIII. Idus Iunij.

*CANTVARIEN. ARCHIEPISC.
& Lincolnien. & Wigornien. Episcopis,
& Abbati de Theoches.*

*Epist. 245.
Vt eiectione ex
causis monachis,
in pristinum statum
restituantur.*

Sicut ea quæ à prædecessoribus nostris provida fuerunt deliberatione statuta, nullatenus irritari volumus, vel infringi; sic quæ ab eis sunt per subreptionem obtenta in honestatis ecclesiasticæ detrimentum, corrigi volumus, & in statum redigi meliorem. Cum enim, sicut accepimus, in Conventren. Ecclesia ferè à prima fundatione Christianæ religionis in Anglia ordo fuerit monasticus institutus, & in tantum in ea observantia servauerit regularis, ut ab apostolica sede privilegiari & ab inelytæ recordationis Regibus Angliæ dotari meruerit & ditari; dolemus plurimum, quòd venerabilis frater noster Episcopus, occasione quarundam literarum quas à bonæ memoriæ Clemente Papa prædecessore nostro ad falsam suggestionem, sicut dicitur, impetravit, dilectos filios M. Priorem & Conventum de eodem monasterio violenter eiecit, & Canonicos in eo instituit seculares. Cum igitur id in monasticæ religionis injuriam & totius ecclesiasticæ disciplinæ redundet opprobrium, & vix credere valeamus quòd dictus prædecessor noster tantæ irregularitati, nisi circumventus, auctoritatem præstiterit aut favorem, de communi fratrum nostrorum consilio discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, & in virtute obedientiæ districtè præcipimus, quatenus prædictis literis vel aliis privilegiis confirmationis, sive indulgentiæ, si quæ apparuerint à sede apostolica impetratæ, nequaquam obstantibus, absque dilatione qualibet seu causæ cognitione, cum in manifestis ordo iudicialis minimè requiratur, amotis ab eodem monasterio secularibus

Clericis qui in eo fuerunt per supradictum Episcopum instituti, monasticum ibidem ordinem reformatis, monachos eiectione exinde reducentes in illud, non obstante si dictus Episcopus, vel pars adversa, aut ejus nuncius, ante susceptionem literarum nostrarum, aut post, iter arripuerit ad sedem apostolicam veniendi, & I. monacho Cluniacen. vel quolibet alio illicito detentore amoto, dictum M. Priorem cum prædictis monachis & alias personas instituatis, qui beati Benedicti regulam debeant & desiderant observare. Memoratum verò Episcopum & universos detentores & spoliatores bonorum ejusdem Ecclesiæ ad eorum restitutionem & de damnis illatis congruam satisfactionem per censuram ecclesiasticam, cujuslibet appellatione vel contradictione cessante, cogatis. Volumus etiam nihilominus & mandamus ut omnes donationes Ecclesiarum, infeudationes, locationes, & alienationes possessionum ejusdem Ecclesiæ ab eo tempore factas nostra freti auctoritate cassetis; eos qui contra venire præsumperint, sublato appellationis obstaculo censura canonica percellentes. Illos autem qui manus violentas in prædictos monachos temerè injecerunt, excommunicatos publicè nunciatis, & ab omnibus faciatis arctius evitari, donec injuriam passis satisfaciant competenter, & cum vestrarum literarum testimonio ad sedem apostolicam veniant absolvendi. Quòd si omnes &c. Duo vel tres vestrum &c. Datum Romæ III. Non. Iunij.

*BVRDEGALEN. ARCHIEPISC.
sancti Eparchij & Nantolien.
Abbatibus.*

Conquestus est coram nobis dilectus filius P. Engolismen. dictus Archidiaconus, quòd cum venerabilis frater noster Engolismen. Episcopus, cujus nepos esse dignoscitur, archidiaconatum vacantem, quàm citò de morte bonæ memoriæ I. quondam Engolismen. Archidiaconi certus fuit, ei liberaliter contulisset, ex parte illius fuit ad sedem apostolicam appellatum, ne quid contra donationem sibi factam deberet præter juris ordinem immutari. Cum autem postmodum Parisiis disciplinis scholasticis institisset, & rediens ad propria, vellet in concessio sibi archi-

*Epist. 246.
Committitur
causa P. Engolismen.
contra
Ar. de Mairiac.
super archidiaconatu
Engolismen.*

R

diaconatus officio ministrare, Ar. de Mairinac Presbyter, qui ad hoc assumptus fuit in Canonicum Ecclesie Cathedralis ut ibi continuè in sacerdotali officio deserviret, non permisit eum prædictum archidiaconatum liberè obtinere, licet privilegium donationis ostendere & donum sibi factum vellet tam vivis testibus quàm scriptis authenticis declarare. Vnde cum vocatus esset à te, frater Archiepiscopo, ut super hoc pareret justitiæ, causa dilationis frustratoria, ut dicitur, appellavit. Quia igitur plenè de præmissis non potuimus elicere veritatem, de assensu partium causam super his vobis duximus committendam; discretioni vestræ per apostolica scripta mandantes, quatenus partibus convocatis audiatis causam, & ipsam appellatione remota sine debito termineis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes appellatione remota cogantur. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Quod si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Non. Iunij.

NIVERNENSI EPISCOPO,
& S. Benigni Divionensis & Theoloci
Abbatibus.

Epist. 247.
Committere
iis causâ Episcopi
Eduensis
contra Abbatem
de Buxeria,
super testamento
& bonis cujusdam
defuncti, quem Abbas
monachum
fuisse aiebat.
Cap. Cum dilectus.
De success. ab intestato.

Cum dilectus filius Abbas de Buxeria ad nostram nuper præsentiam accessisset, & pro causa quam adversus venerabilem fratrem nostrum Episcopum Eduen. habebat, ibidem diutius expectasset, tandem nuncius ejusdem Episcopi supervenit. Quibus volentibus adinvicem litigare, venerabilem fratrem nostrum I. Viterbien. Episcopum sancti Clementis Cardin. concessimus auditorem. Ipsi igitur in ejus præsentia constitutis, Abbas proposuit antedictus quod cum Archipresbyter de Alerio se ac sua ad participationem orationum monasterio de Buxeria pietatis intuitu obtulisset, quibusdam rebus suis usui suo simplici reservatis, de manu cujusdam fratris ejusdem cœnobij augmentationem coronæ in signum illius oblationis accepit; & quod hanc concessionem hoc modo fecisset, & non suo nomine sed nomine monasterij possideret, & monasterio quicquid acquirebat acquireret, sæpe fuit in communi Capitulo protestatus. In hoc etiam publicè per viginti annos ferè idem Archipresbyter

nullo contradicente vel reclamante permansit; ita quod per publicam famam id omnibus notum fuerat. Nam Abbas de Buxeria qui pro tempore fuerat, & ipsi monachi rebus ipsius non secus quàm aliis rebus propriis monasterij sciente Episcopo Eduen. qui pro tempore erat, & in nullo penitus reclamante, publicè utebantur. Id autem quod mente compoti dictus Archipresbyter. fecerat inter vivos, & in ultima voluntate mente sanus, licet æger corpore, confirmavit. Cumque idem Abbas & monachi res sic legitime datas, & alias, quas Archipresbytero ipsi concesserant ad utendum, ad suum monasterium reducere vellent, prædictus Episcopus eis violentiam inferens, non solum res Archipresbyteri, verum etiam res ipsius monasterij occupavit; quas cum in bona pace repeterent, ipse, ut in rebus illis ei posset grassandi materia plenior indulgeri, sedem apostolicam appellavit, in octavis beati Martini proximò præteritis suæ terminum appellationi præfigens. E contra prædicti nuncius Episcopi allegavit quod quando illa donatio facta fuit, Archipresbyter erat positus extra mentem; ita quod cum interrogatus fuisset à monachis, *Vis tu habitum suscipere monachalem?* & respondisset, *Volo*, statim interrogatus ab alio, *Vis tu esse asinus?* respondit similiter, *Volo*. sicque prædicti monachi eum ad suum monasterium deportarunt. quod idem nuncius se obtulit probaturum. Præfatus siquidem Abbas cum ad assertionem partis suæ quosdam testes in continenti produceret, nos ipsos recipi fecimus & diligenter audiri: quorum attestaciones cum interloquendo decrevissemus publicari debere, quoniam super illis capitulis pars Episcopi volebat testes producere super quibus idem Abbas testes produxerat, ipsæque fuissent in publico recitatæ, disputatione super attestacionibus ipsis habita diligenti, multa fuere contra dicta testium allegata. Cumque renunciatum fuisset à partibus, dictus Cardin. quæcunque fuerunt hinc inde proposita nobis & fratribus nostris fideliter recitavit. Quibus auditis & cognitis, sufficienter intelleximus esse probatum quod dictus Archipresbyter agens in extremis, velut ultimam exprimens voluntatem, asseruit se ac sua monasterio de Buxeria contu-